

РЕШЕНИЕ

№ 2027

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 07.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5645** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на С. А. Н.. против заповед № 1198 от 11.05.2022г. на мл. автоконтрольор сектор в отдел ПП при СДВР.

С горепосочената заповед за прилагане на принудителна административна мярка, на осн. чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП на жалбоподателя временно е отнето свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца, за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна, издадена при съществени нарушения на административно - производствените правила, по подробно изложени съображения в същата.

В с. з. жалбоподателят се представлява от адв.С., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения. В хода по същество моли съда да отмени заповедта. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът не се явява, не се представлява.

СГП не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

От приложения по делото Акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ бл. № 467989 изготвен от длъжностно лице при СДВР., се

установява, че на 11.05.2022г. г.в 21,14ч. в [населено място], жалбоподателят управлявал с рег [рег.номер на МПС] , навлизайки след пътен знак В-1.Водачът отказва да бъде тестван да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство. за установяване на алкохолното съдържание в издишания въздух.

Издаден е талон за медицинско изследване.Въз основа на АУАН е издадено и НП.

По делото не са представени доказателства жалбоподателят да е дал кръв за медицинско изследване.

Представени са доказателства за компетентност на издателя на оспорения адм. акт

Представено е заверено копие от адм. преписка по процесната заповед.

На 15.08.2016 г. административния орган издал оспорваната заповед, приемайки, че В. Д. е нарушил разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване на употребата на алкохол или друго упойващо вещество, или не е изпълнил предписанието за медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

По делото е изготвена СГЕ, според заключението на същата подписа под разписката за връчване на оспорваната заповед не е на С. Н..

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА на така посочените основания, като не се ограничава само с основанията посочени от оспорващия.

Съдът намира, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган и в изискваната от закона форма.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, ал.1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Оспорвания акт е издаден от мл. атоконтрольор в това му качество и е налице необходимата компетентност.Представени са множество заповеди за оправомощаването му.

В обжалваната заповед изрично е посочено, че същата се основава на обстоятелствата, подробно изложени в съдържанието на акта за установяване на административното нарушение и с оглед наличието на всички реквизити предвидени в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, следва да се приеме, че е издадена в предвидената от закона форма.

Настоящият състав не констатира при издаване на обжалваната заповед да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и противоречие на материалноправни норми. Не е налице нарушение на разпоредбите на чл. 34 и чл. 35 от АПК.

Чл. 171. (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г.) За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач:

б) (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за прилагане на мярката е отказът на водача на МПС да бъде проверен за употреба на алкохол с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване, т.е. достатъчно е водачът на мпс да откаже една от двете проверки- с техническо средство или кръвното изследване. Нарушението на водача следва да е констатирано със съставен АУАН от компетентните длъжностни лица, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В конкретния случай категорично се установява по делото, че жалбоподателят е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на алкохол, факт, който и последният не оспорва. Издаден е талон за медицинско изследване, видно от който водачът отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство.

Съдът в хода на съдебния процес е допуснал изготвяне на графологична експертиза, която установява единствено, че подписа на разписката за връчване на ПАМ не е негов. Това обаче не влия върху нейната законосъобразно. Очевидно същият е запознат с нея и не е ограничено правото му на защита.

От друга страна както беше посочено по- горе, нарушението е констатирано със съставен АУАН от компетентните длъжностни лица, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното пред административно - наказващият орган.

Съдът намира, че не е налице основание за отмяна на заповедта, тъй като безспорно са установени материалноправните предпоставки за издаване на процесната ПАМ. За да е законосъобразен административният акт, следва да се издаде и за постигане целите на закона, а не на друга цел, което води до превратно упражняване на власт. В случая с процесната заповед не е преследвана цел различна от законоустановената – за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения/чл. 171, ал.1 от ЗДвП/, поради което не е налице основание за отмяна и по чл. 146, т. 5 от АПК. Връчването на процесната заповед към един по - късен момент от този на съставянето ѝ има единствено значение за преценка редовността на жалбата, по отношение на нейната срочност.

За пълнота съдът намира за нужно да посочи, че разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП регламентира както хипотезата на отказ от страна на водача да бъде проверен с техническо средство или с тест, респ. да бъде изследван с доказателствен анализатор,

така и хипотезата да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. В този смисъл от диспозицията на посочената правна норма следва еднозначен извод, че всеки отказ на водача да бъде тестван съставлява основание за налагането на ПАМ – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. В тази връзка следва да се отбележи, че законодателят не е предвидил възможност водачите на МПС сами да избират как да бъдат изследвани – дали с техническо средство или тест, респ. с доказателствен анализатор, или чрез химическо изследване, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване.

От материалите по делото не се установява засягане на права и законни интереси на жалбоподателя в степен, несъответстваща на необходимото, тъй като в самия нормативен акт по-благоприятен вариант, с прилагането на който би се постигнала целта на закона, не е предвиден. ПАМ не е санкция и тежестта на ПАМ не може да се съобразява с тежестта на нарушението, затова и законодателят е предвидил, че тя се прилага под прекратително условие – до решаване на въпроса за отговорността на водача на МПС, но за не повече от 18 месеца.

По изложените съображения, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на заповед № 1198 от 11.05.2022г. на мл. автоконтрольор сектор в отдел ПП при СДВР. на мл. автоконтрольор сектор в отдел ПП при СДВР.

Решението е окончателно и на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: